

Pauliina Grym

WORLD PRESS INSTITUTE FELLOWSHIP 2022

18.3.-21.5.2022

World Press Institute -säätöön yhdeksänviikkoisen kurssin ohjelma ja reitit noudattelivat aikaisempien vuosien mallia. Ensimmäiset 3 viikkoa asuimme St. Paulissa, Minnesotassa, Minneapolisin kyljessä, tehden muutaman päivän retkiä pohjoiseen ja maaseudulle. Siitä lähdimme kiertämään osavaltioita: vierailimme New Yorkissa, Washington DC:ssä, Miamissa, Austinissa, San Franciscossa, Los Angelesissa ja Chicagossa. Palasimme viimeiseksi viikoksi Minnesotaan, St. Thomasiin, joka tuntuikin paluulta kotiin.

Ryhmämme toimittajien kotimaat olivat Argentiina, Bangladesh, Bulgaria, Hongkong (Kiina), Intia, Iran ja Nigeria. Meitä oli siis yhteensä 8, tavallisesti toimittajia on 10. Sodan sytyttyä Ukrainassa yksi valituista oli töissä Puolan ja Ukrainan rajalla matkan aikana, ja toinenkaan valittu ei yllättäen päässytäkään töiltään lähtemään matkaan.

Ohjelman teemat

Vuoden 2022 ohjelman teemat olivat etninen tasa-arvo ja poliisiväkivalta, ydinaseuhka ja -turvallisuus, syksyn 2022 välivaalit ja uudet journalismin liiketoimintamallit digitaalisessa ympäristössä. Minnesotassa poliisiväkivalta ja rasismi olivat esillä monella eri tavalla, olihan George Floyd (14.10.1973-25.5.2020) kuollut poliisien käsissä juuri Minneapolisissa toukokuussa 2020. Tapasimme tämän aiheen tiimoilta poliisipäällikön, tuomarin, kansalaisaktivisteja ja toimittajia, jotka aiheen parissa olivat työskennelleet ja seurasivat tilanteen (edelleen jatkuvaa) kehitystä osana arkeaan.

Aikataulu oli tiukka, ja vapaapäiviä tai vapaa-aikaa oli lopulta aika vähän ottaen huomioon, että kirjoitin blogeja sekä WPI:lle että Helsingin Sanomien Säätiölle.

Koronapandemia

Matkaani USA:han lykättiin koronan takia useaan otteeseen. Pandemia näkyi käytännön toteutuksena niin, että etenkin alkukevällä joitakin tapaamisia piti hoitaa vielä etäyhteydellä ja teimme koronatestejä säännöllisesti. Ymmärrän myös, että osavaltiosta ja tapaamisesta toiseen matkustava kymmenpäinen ryhmä ei ollut monen mielestä turvallisin tavata kasvojen. Jälkikäteen tarkasteltuna pandemia vaikutti ohjelman toteutumiseen hämmästyttävän vähän, ja

vain yksi meistä kahdeksasta sai koronan, eikä ehtinyt tartuttaa muita. Kun tämä todettiin, hän jäi joiksikin päviksi karanteeniin ja seurasi perässä, kun jälleen testasi negatiivisen ja oli terve.

Osa meistä sai tehostekokorona-rokotuksensa vasta USA:ssa, sitä rokotuksia ei välttämättä ollut ollut kaikissa lähtömaissa vielä tarpeeksi tarjolla. Osavaltioiden käytännöt myös vaihtelivat suuresti: maskien käyttö ja turvavälien pito toteutuivat paremmin vaikkapa Washingtonissa kuin Teksasissa. Kärjistetysti: mitä enemmän republikaaneja, sen vähemmän maskeja, joskin Kalifornian holistiseen ihmiskuvaan uskovat joogaajat tekivät tässä poikkeuksen.

Kohtaamiset

Tapasimme paljon media-alan ammattilaisia ja tutkijoita eri toimituksissa. Radio- ja podcast-toimittajana iloitsin etenkin Politicon Global Insider -podcastin Ryan Heathin tapaamisesta Washingtonissa ja siitä, että pääsin Los Angelesissa kuulemaan itseltään LA Timesin Christoffer Goffardilta, miten hän loi valtavan suosituksi nousseen true crime -podcastinsa Dirty Johnin, josta tehtiin myöhemmin oma TV-sarjansa. Myös Cato Institutun tutkijan, Why, as a Muslim, I Defend Liberty -kirjan (2021) kirjoittajan Mustafa Akyon näkemykset islamin tulevaisuudesta olivat kiinnostavia.

Kaikkein kiinnostavimmat ja intensiivisimmät hetket koimme konservativisessa The Heritage Foundationissa Washingtonissa, jossa meitä vastassa oli joukko innokkaita keskustelijoita. Sanan- ja ajatustenvaihtomme oli joistakin ilmiselvistä erimielisyyksistämme huolimatta toista kunnioittavaa ja innostavaa.

Minnesotassa opimme paljon maissinviljelystä ja -käytöstä. Vierailimme maissiviljelijän tilalla, sekä suuria voittoja tahkoavalla Highwater Etanol -etanolitehtaalla Lamberttonissa. Sen johtajat väistelivät taitavasti kysymykseni siitä, miten valtion avokätiset tukiaiset maissinkasvattajille, siis todellista hintaansa halvemmat raaka-aineet, sopivat yhteen tehtaan johtoportaan näkemyksiin vapaan yrittäjyyden riemusta. Myöhemmin näimme, miten etanolinvalmistuksessa syntynyt maissijäte päätyi lehmien suuhun Landuyt Land and Livestock -perhetilalla. Pääsimme vierailemaan myös pienellä luomufarmilla, joka oli USA:n mittakaavassa mikrokooppinen. Teksasissakin pääsimme eräänlaisena välikevennyksenä visiitille long horn -nautakasvattajan tilalle. Minulle oli uutta, että näitä lehmiä ja sonneja pidetään pelloilla lähinnä statussymboleina, ja että niistä maksetaan kymmeniäkin tuhansia dollareita. Austinin räjähdysmäinen kasvu oli tosin saanut naudankasvattajan jo miettimään maiden myyntiä rakennusfirmoille, ja hän olikin istuttanut mailleensa puita, jotta maa olisi joidenkin vuosien päästä mahdollisimman houkuttelevaa taajamarakentamiseen.

Minnesotassa tutustuin paikallisradion MPR:n toimittajaan Jon Collinsiin, joka puolisoineen kutsui minut viettämään unohtumatonta underground-kulttuuri-iltaa yhtenä viimeisimmistä illoistani osavaltiossa. Varsinaiset tukipilarit Minnesotassa olivat WPI:n vapaaehtoiset, jotka toimivat isäntäperheinä. Minusta huolta pitivät ystävälliset ja vieraanvaraiset Terry Wolkerstorfer

(entinen sotakirjeenvaihtaja ja Vietnamin-veteraani ja toimittaja) ja Chicago Tribunesa kannuksensa ansainnut, niin ikään eläköitynyt editori Susan Wolkerstorfer.

Anti työhöni

Kun palasin Suomeen, jatkoin USA-aiheisten Kulttuurilähetysten tekemistä, entistä paremmin tiedoin ja entistä paremmalla ymmärryksellä kuten [USA:n erilaiset kulttuurit ja niiden vaikutus välivaaleihin](#) ja [USA:n aborttilinjaus - voiko Yhdysvalloista oikeasti tulla kuin Atwoodin romaanin Gilead?](#). Maan välivaaleistakin oli helpompaa tehdä sisältöä matkan jälkeen, vaikka maan sisäpolitiikkaa tarkemmin seuraankin.

Useimmilla mediatalovierailulla korostui se, miten tärkeää nuorten yleisöjen tavoittaminen on. Eri toimijat yrittivät onnistua tässä eri tavoin. Selväksi tuli, ettei mitään viisastenkiveä ole, mikä oli tavallaan lohduttavaa, mutta myös hirvitti. Jos maailman arvostetuimmat mediabrändit kamppailevat asian kanssa ilman ilmiselvää ratkaisua, miten meidän suomalaisten käy? Useimmat olivat valinneet välineeksi yleistajuiset tai sitä tavoittelevat podcastit. TikTok nähtiin valtavana mahdollisuutena, ja yllättävän harva yhdysvaltalainen uutispomo näki sen yhteyden Kiinaan millään tapaa ongelmallisena. Tästä yllätyin.

Yksittäisiä radiolähetyksiä suuremmaksi nousi kuitenkin uudenlainen näkemys omista työ- ja oppimismahdollisuuksista journalistina, ja niistä seuraavaksi.

Tulevaisuus

Joulukuun 2022 alussa lensin Sofiaan WPI:n New Horizons in Journalism Conference -seminaariin. Pääsin tapaamaan alansa huippuja kuten Crooked Median päätoimittajan Brian Butlerin, jonka kanssa pääsin keskustelemaan podcast-talon liiketoiminnan kehittamisestä ja kasvattamisesta. Lisäksi tapasin aikaisempien vuosien WPI-alumneita kuten Camilla Bathin Etelä-Afrikasta (2014) ja Alezei Kovalevin (2018), Meduzan maanpaossa asuvan venäläisen tutkivan journalistin, joka avasi meille sitä, miten venäläissotilaiden Ukrainassa tekemiä sotarikoksia on voitu tutkia. USA:ta keväällä kanssani kiertänyt Petya Mihova esitteli minulle Sofiaa ja kertoi oman maansa journalistien ajankohtaisista haasteista. Aion osallistua konferenssin jatkossakin, ja haluan jonain vuonna olla itsekin sen puhujien joukossa.

Uskonkin, että WPI-ohjelma ja sen aikana ja sen jälkeen luodut kontaktit sekä matkalta tarttunut syvä ymmärrys Yhdysvaltain mediaympäristöstä tulevat olemaan tärkeitä minulle tulevaisuudessa. Sain matkalta ja konferenssiin mukaani paitsi upeita muistoja myös ideoita Kulttuuriykkösen lähetykseeni myös näkökulmia tuleviin opintoihini, ehkä jonain päivänä liiketoimintaankin.

Kuuluisan, terminä jo ehkä kuluneenkin thinking outside the box -ajattelun tekeminen on helpompaa, kun on kerran päässyt tuosta laatikosta ulos.